

Amicul Școalei

Revistă pedagogică — culturală — socială.

Organul oficial al Revizoratului școlar, al Comitetului școlar județean
și al Asociației învățătorilor din județul Alba.

Apare odată pe săptămână.

Un număr 3 lei.

Director: MARIAN SASU.

Prim colaborator: TOMA COCIȘIU

COLABORATORI:

I. Aldea, I. Dobre, A. Duvlea, Eman. Muntean. A. Ocnean, P. Petringenar, I. Pitic, A. Popa, Gh. Spătăceanu, Elena Dr. Stoianovici, N. Borza, I. Raica, Gr. Ursu, T. Trifa, V. Zdrenghea.

ABONAMENT: 150 lei pe an pentru membrii corpului d'ăcltic, iar pentru comitele școlare și partic. 180 lei. Redacția și Administrația la biroul Revizoratului școlar — Aiud.

La ziua aviației.

Nu cred să fi rămas un român conștient, care să nu fi contribuit cu obolul său la amplificarea aviației.

Să știe, războiul viitor va fi războiul avioanelor. Nu va mai fi front la marginea țării cu soldați retransași în pământ, căci avioanele cu încărcătură de gazuri otrăvitoare trec la înălțimi mari inapoia frontului și fac stricăciuni printre populația civilă. Dușmanul nu poate fi alungat decât cu avioane, ială de ce se impune sporirea flotei noastre aeriene.

Când s'a descoperit arma aviației și flagelul gazelor otrăvitoare, lumea întreagă s'a gândit și se gândește la mijloacele preventive. Nu va fi spre surprinderea noastră când se va fi descoperit metoda de alungare a gazelor ori de cumulara lor într'un spațiu mic, izolat, se va descoperi antidotul otrăvei, ce nu inventează mintea omenească!?

În toate aceste cazuri vor trebui manuate aparate, vor trebui cunoștințe chimice fără de cari o bună apărare nu se poate face.

Acum să ne gândim că jumătate din populația țării e analfabetă și mai ales populația satelor, unde ne e toată nădejdea apărării, dacă nu e refractară la binefacerile culturii nici nu vedem interes pentru cultură cum ar trebui. Ofensiva culturală care era să se înceapă s'a poticnit în embrion. Ce e mai dureros e că nu numai apărarea țării e stânjenită de lipsă de cultură ci, am arătat în paginile acestei reviste, producția țării, agricultura, industria, toate activitățile omenești n'au amploarea cuvenită. Videant consules!

Toma Cocișiu.

Familia și școala.

Familia și școala! Două concepții, cari nu pot să existe separat, două instituții, cari au aproape acelaș scop; creșterea și educarea copiilor; și cari, tocmai pentru aceasta, trebuie să se întregească, trebuie să trăiască în armonie și bună înțelegere, să lucreze omogen.

Baza educației se pune în familie. „Aici” — zice Pestalozzi — „se întrunesc mijloacele esențiale ale orî cărei adevărate culturi omenești.”

S'a zis de atâtea ori, că raportul dintre familie și școală seamănă în multe privințe cu o căsătorie nenorocită ca să întrebuintăm o comparație sugestivă. Și aceasta din motivul, că școala și familia se acuză reciproc de rezultatele rele.

Și iată numai decît neînțelegerea ivită. Dar cine are minte, nu numai că cedează, ci începe a se cercetă mai întâiu pe sine. Astfel și în raportul dintre familie și școală, fiecare dintre părți trebuie să cedeze, dar în acea vreme să se cerceteze și pe sine. Când se ivește vre-o neînțelegere, în loc de învinuiri împrumutate, mai bine cercetări de sine, cari vor netezi cu siguranță neînțelegerile și vor face, ca din relațiunile familiei cu școala, să isvoarscă numai sănătate fericire.

Pentru-ca să se poată lămuri cât mai bine relațiunea, ce trebuie să fie între familie și școală, trebuie să ne dăm seama și să cunoaștem, din ce familie vin copiii la școală.

În general după familie copiii de școale se împart în trei categorii și anume:

1. copii cari vin din familii bune,
2. copii cari vin din familii, ce nu-și prea bat capul cu școala și toată educația școlară o privesc ca o povară neplă-

cută, de care cearcă să se scuture cât mai în grabă. Și în urmă în *a treia* categorie sunt copiii, cari vin din familii, ce nu sunt contrare școlii dar în cari stăpânește neorânduiala și nepăsarea.

Să luăm pe rând aceste trei categorii.

1. Copii, cari vin din familii bune. În familiile bune viața este sănătoasă; din ea respiră sufletul unirii și al ordinei. Aici sunt stăpâne disciplina și moravurile bune. Aici îndărătnicia este înfrântă, simțul datoriei este deștept; aici se cultivă tot ce-i nobil, frumos și adevărat; aici își au rădăcini puternice amabilitatea, iubirea de muncă, punctualitatea, curățenia, ordinea, bună-cuviința, respectul autorității, respectul bătrânelor și alte virtuți prețioase. Copilul le vede toate acestea în familie și și le însușește de mic, așa, că pe când vine la școală, este un element bun, element pregătit, la care școala nu are decât să sporească să dea îndemnuri noi și să continue ceea ce s'a făcut în familie. În astfel de cazuri familia este un element constitutiv de cea mai mare importanță pentru opera educativă a școlii. Școala trebuie s'o recunoască aceasta și deci, relațiunea dintre ea și familie nu poate fi decât plăcută.

Școala simțeste că are o tovarășă, care o ajută la îndeplinirea operei educative și astfel munca ei este ușorată. Aici de schimburi lungi de idei, între familie și școală, nu e nevoie. Doar atunci când au ceva îndoieli. În acest caz schimburile de idei sunt o recreație atât pentru părinți cât și pentru învățător și vor aduce folos copilului pe care îl privesc.

2. Copii cari vin din familii ce nu-și prea bat capul cu școala. Sunt părinți, cărora le lipsește orice bunăvoință față de școală. Toată educația școlară o privesc ca o povară, de care doresc să se scape cât mai în grabă. Acești părinți n'au conștiința capacității și datorinții de a-și educa copiii, din cauza aceasta să și desinteresează cu totul de ei.

Raportul dintre școală și astfel de părinți nu prea e prietenos. Părinții își trimit copiii la școală numai fiindcă-i silește legea. Aici învățătorul are lipsă de multă dibăcie, ca să poată ajuta copiilor cari vin din astfel de familii, să-i poată ridica din situația destul de nenorocită, în care se găsesc și să poată desvolta în ei dragostea de școală. Aici schimb de idei și de ajutor între părinți și învățător nu se poate face și singura mângâiere, ce o poate avea învățătorul, e, că aceste familii nu formează majoritatea.

3. Copii cari vin din familii, ce nu sunt contrare școlii, dar în cari stăpânește neorânduiala și nepăsarea. În astfel de familii copiii nu primesc o educație bună. Aici ei nu văd decât nerânduială, aici copiii n'au modele de acțiune și de muncă prietenoasă și plăcută; aici pe copii nimeni nu-i indeamnă și nu-i deprinde să-și întrebunțeze bine timpul și să-și folosească puterile.

De aceea copiii vor fi disordonați, neascultători și cât se poate de nepăsători întru împlinirea datorințelor lor. Deci acțiunea școliei la aceasta categorie va fi îngreunată. Dar totuși, fiindcă părinții acestor copii nu sunt contrari școlii, ei primesc cu bucurie ori-ce schimb de idei și ajutor ori unde îl vor găsi. Față de aceste familii școala trebuie să aibă o conziderațiune deosebită și să nizuiască într'acolo, ca raportul dintre ea și școală să fie cât se poate de bun.

Raport bun între școală și familie — ori de ce categorie ar fi ea, numai atunci se susține, dacă școala va încerca, să facă o distribuire dreaptă a muncii. Va recunoaște, că și familiile au drept asupra creșterii copiilor și că ea — școala primară — este numai succesoara imediată a educației familiei, având ambele același scop principal: dezvoltarea forțelor individuale ale copiilor.

Școala va cerca să se conducă totdeauna de un spirit drept în legăturile cu familia și să înlătore orice piedeci ce le ar sta în cale, iar familiile nu vor sta în neactivitate îndată ce școala a primit asupra sa educația, crezând că școala poate să facă din ori cine ceea-ce vrea.

Școala și familia vor colabora împreună pentru a se face mai bine educația copiilor, căci numai una din părți nu e în stare a săvârși opera atât de grea a educației. Și fiindcă din partea familiilor rar se dă colaborarea de bună voie, fie din cauza necunoștinței, a sfielii, a mândriei ș. a. școala este datoare să umble după colaboratorii familiari. Școala să cerce în familie despre cauza faptelor copilului și să ceară lămuriri părinților despre ascunzișurile copilului. Iar în cazul, când școala a luat anumite măsuri disciplinare față de copii, pentru-ca aplicarea acestor mijloace să nu intimpine rezenz din partea familiei, învățătorul va face pe părinți să înțeleagă însemnătatea acestor măsuri și să-i convingă de bunele intenții a școlii. Numai în acest chip măsurile luate vor duce la scop.

E adevărat, că părinții adese-ori pot fi seduși de vorbele copiilor și ca urmare: țin parte copiilor contra școliei și a învățătorului. Se prea poate, ca părinții să fie influențați în judecata lor și de iubirea mare, ce o au pentru odrazlele lor. În cazuri de aceste, școala să nu fie prea simțitoare față de obiecțiunile și împotrivirile ce i se fac.

Dacă învățătorii vor trata pe părinți cu bunăvoință, părinții vor asculta și repede vor primi ori-ce sfat bun. Iată un caz: Un părinte merge să-și înscrie copilul la școală, care însă neavând vârsta de 7 ani, e respins. Părintele stăruie, iar când directorul îi spune, că nu permite legea, părintele se provoacă la un alt caz, anume, că cutare copil e de-o vârstă cu a lui și a fost primit. Directorul prevenitor, caută, cercetează în registru, dar nu găsește numele celui amintit. Urmează noi stăruinți. Atunci directorul cu glas domol, dar convingător, cu vorba-i blândă,

dulce, spune părintelui să nu se prea grăbiască cu școala, să nu-l lipsească pe copil înainte de vreme de libertate, de jocurile lui atât de plăcute din casa părintească și să nu-l supună prea de timpuriu la reguli și disciplină.

Iubite cetitor, ar fi zadarnic și deci e departe de mine intenția a reda toată căldura, tot farmecul acestor vorbe. Ajunge dacă mai adaug, că acest părinte s'a depărtat pe deplin mângăiat, convins și mulțumit de ceea-ce i s'a spus, rostind mișcat până la lacrimi vorbele : „aveți dreptate dle director, vă mulțumesc”. Iată dar, că efectul sfatului bun depinde și dela felul cum se dă. Înainte de toate învățătorul să fie seamă de situația părintelui, care i-ar cere ajutor sau sfat și să fie cu multă conziderare, mai ales dacă e vorba de o faptă rea sau supărătoare, pe care învățătorul are de-a o comunica părinților; s'o îmbrace într'o formă cruțătoare, să evite asprimea și să arete simpatie față de părinte. Să se feriască a da judecăți pripite. Să aștepte, ca părintele să-și spune tot ce are pe suflet și apoi învățătorul va încerca a-l convinge cu motive bune; și să fie siguri, că părintele se va liniști, va înțelege și se va împăca cu situația.

Mai greu e, când e vorba de pedepse sau de note, din cauza căroră copiii rămân repetenți. Copiii totdeauna vor avea argumentele lor, prin cari vor avea să se desvinovățască înaintea părinților. Și părinții mai adese-ori vor rămâne convinși, că învățătorul e nedrept. În astfel de cazuri învățătorul va cerca cu blândeță să lămuriască pe părinți. Și dacă totuși părinții nu se vor liniști, învățătorul să nu fie prea simțitor, ci din contra, să fie chiar iertător, ținând seamă, că e vorba de o inimă chinuită de părinte, care nu mai poate opri cursul expresiilor ce le rosteste. Nici la un caz învățătorul să nu se lase răpit de ispită și să folosască expresii, cari ar putea deveni dăunătoare cauzei.

Pentru a susține cât mai tare raportul între școală și familie, e bine, ca învățătorul să ia contact cât mai des cu părinții. Aici se vor da lămuriri părinților despre situația copiilor și se vor sfătui împreună, ce-ar fi bine să se facă pentru a se îndrepta răul? Că aceste sfaturi și scimburi de idei ce întindere trebuie să ia, depinde de categoria familiilor. Mai dese și mai lungi vor fi cu părinții din categoria a treia. Cu copiii acestor părinți are școala mai mult lucru.

Tot pentru întărirea raportului bun dintre școală și familie sunt foarte potrivite serbările de Crăciun, teatrele și producțiile școlare, sărbările naționale și orice alte serbări, pe cari școala poate să le aranjeze. Părinții, luând parte la aceste serbări și văzând progresul și prestațiunile copiilor lor, vor câștiga respect și admirație față de școală, vor aprecia străduințele învățătorului, se vor simți mângăiați știind, că sunt în bune relații cu școala și vor sprijini toate lucrările, pe cari școala le va face pentru educația copiilor.

De aceea, armonie intimă și sprijin reciproc între familie și școală!

Georgina Muntean.

Lecție practică din aritmetică (1)

Problemă (cl. III.)

Predarea. Învățătorul spune problema :

Un țăran vinde 5 banițe (dublidecalitri) de grâu cu 145 lei banița și 6 miei cu 175 lei fiecare. Cu bani luați cumpără un plug cu 1550 lei. Câți bani i-au mai rămas ?

Reproducerea problemei : Care poate spune socoteala aceasta ? (Dacă n'o poate reproduce nimeni se scoate prin întrebări : Ce a vândut un țăran ? Ce a cumpărat cu bani luați ? Ce se cere să aflăm ? etc.) Învățătorul notează datele pe tablă. Problema se reproduce până se înțelege bine.

Fixarea datelor. *Ce ni se dă în problemă ?* (Câte banițe s'au vândut și prețul uneia, câți miei s'au vândut și prețul unuia, — și ce cumpărătura s'a făcut).

Ce ni se cere în problemă ? (Câți bani i-au mai rămas ?)

Deslegarea. Dar ca să știu eu câți bani i-au rămas, ce-ar trebui să știu mai întâi ? (Câți bani a avut, a luat pe marfa vândută.) Pe ce mărfuri a luat el bani ? Cât a luat pe grâu ? De câte ori a luat el 145 lei ? (A luat de 5 ori câte 145). Du-te și însemnează pe tablă aceasta ! Însemnați pe caete ! Dar pe miei cât a luat ? (Se procedează la fel, fără a se spune ce operație facem). Acum putem afla cât a luat peste tot ? (Dacă adunăm banii depe grâu cu cei depe miei). Cine-i poate aduna ? Acum din banii aceștia cât a luat el, cât a cheltuit și pe ce ? Cine poate însemna pe tablă ?

Mai avem ceva de deslegat ? (Nu !). Facem socotelile ! Să spună unul încăodată, ce socoteli avem de făcut ?

1. Cât a luat pe grâu $[145 \times 5]$.
2. Cât a luat pe miei $[175 \times 6]$.
3. Cât a luat în total $[145 \times 5] + [175 \times 6]$.
4. Cât i-a rămas $[145 \times 5] + [175 \times 6] - 1550$

Se rezolvă întâi oral și apoi se scoate un elev la lablă ; ceilalți lucrează în caete. Copiii vor fi provocați a spune după fiecare operație ce-au aflat.

Dispoziția lucrărilor pe tablă la sfârșit :

5 banițe . . . 145 lei . . . 6 miei . . . 175 lei . . . 1550 lei . . . ? (datele)

1. Cât a luat pe grâu $[145 \times 5]$
2. Cât a luat pe miei $[175 \times 6]$
3. Cât a luat în total :
 $[145 \times 5] + [175 \times 6]$
4. Cât i-a mai rămas :
 $[145 \times 5] + [175 \times 6] - 1550 =$
(judecata)

$ \begin{array}{r} 145x \\ \underline{\quad 5} \\ 725 \text{ lei} \\ 3. \quad 1050 + \\ \quad \underline{725} \\ 1775 \text{ lei} \end{array} $	$ \begin{array}{r} 2. \quad 175x \\ \quad \underline{\quad 6} \\ 1050 \text{ lei} \\ 4. \quad 1775 - \\ \quad \underline{1550} \\ = 225 \text{ lei} \\ \text{(lucrările)} \end{array} $
--	---

(1) Conținutarea articolului din No. 12 a. c. al revistei : Câteva însemnări asupra tratării problemelor.

N. B. De *pregătire* nu e nevoie aici, intrucât problema fiind spusă pe neașteptate va fi ascultată și atacată de elevi cu un deosebit interes, — care desigur ar pieri în cazul când s'ar face o pregătire silnică, numai de dragul treptelor formale. *Asociere* și *generalizare* se fac când avem de predat o regulă sau operație; aici nu-și au locul. Ca *aplicare* se va da o problemă asemănătoare, cu alte date.

Ger. Leu, inv. dir.

Cerc cultural.

În ziua de 29 Arilie a. c. s'a ținut cerc cultural în comuna Ciugudiul de Jos. Au participat toți învățătorii cercului, în frunte cu dl revizor școlar M. Sasu. Înainte de amiazi toți cei prezenți au participat la serviciul divin din vechea bisericuță a satului, unde-învățătorii noștri se întrec în, majestoasele cântări bisericești. După serviciul divin a avut loc ședința intimă, unde s'a ținut cu succes o lecție practică din geografie cu elevii cl. II. de către dna învățătoare Maria Florea din localitate. După aceea au conferențiat d. inv. Virgil Ilian despre „Metodica geografiei în școala primară“, iar d. inv. dir. Gh. Ivan — președintele cercului — despre „Personalitatea învățătorului“. Târziu după aceste s-a luat masa comună.

După amiazi s-a ținut ședința publică la care a luat parte ntreg satul în frunte cu d. P. Circa, preot, inv. penz, Suciuprimarul a Popa și notarul Florea. Cu acest prilej dna învățătoare M. Florea aranjat o producțiune cu elevii școlii. compusă din cântări, declamări, monoloage și dialoage, care producțiune a reușit destul de bine. În aceasta ședință a conferențiat mai întâi dl. inv. Silviu Pauletti din Miraslău despre „Supunerea față de autorități“ Dl in. Ioan Horvat din Ormeniș a conferențiat despre „Necesitatea de-a consulta pe doftori în caz de boală“. Ambele conferințe au fost bine spuse și foarte potrivite pentru sătenii noștri.

La sfârșitul ședinței publice a vorbit poporului d. revizor M. Sasu, arătând, că numai prin lumină și cultură vom putea păstra acesta țară frumoasă, care s'a alcătuit acum-a zece ani după suferințe și lupte de veacuri, purtate cu bărbăție decâtre neamul nostru românesc de pretutindeni. Domnul revizor mulțumește călduros învățătorilor noștri cari împrăstie pe toate căile lumina în mijlocul poporului, făcându-l apt ca să-și apere în tot timpul cu succes moștenirea primită dela înaintași. Dl preat P. Circa asemenea mulțumește dlui revizor și dlor învățători pentru ostenele pe cari le depun pentru luminarea și deșteptarea poporului nostru românesc.

Cronicar.

Partea oficială.

No. 1344—1928.

Obiect: Extradarea carnetelor de indentitate pe C. F. R.

În conformitate cu ordinul On. Min. al Instr. No. 53251/1928 atragem atențiunea tuturor celor interesați, că pentru obținerea carnetelor de indentitate pe C. F. R. trebuie să se înainteze numai *fotografiile noi de anul acesta*, format carte poștală, neintrebuințate. În legătură cu aceste se mai pune în vedere, că nu se mai liberează carnete, decât numai prin revizorate.

No. 1345—1928.

Obiect: Tabloul nominal al elevilor obligați la examenul de absolvire.

Pentru a putea lua din vreme măsurile cuvenite, privitoare la examenul de absolvire din anul școlar corente, cerem să ni-se înainteze până la 15 Maiu a. c. tabloul nominal al elevilor obligați la acest examen.

Revizor, *M. Sasu.*

ȘTIRI.

Statele de plată de pe luna Maiu au fost trimise în 28 Aprilie curente spre ordonanțare On. Inspectorat. După ce salarele de pe luna Aprilie s'au primit mai de timpuriu, logic ar fi ca și salarele de pe luna Maiu să se primească înainte de 20 a lunei. Să sperăm.

— Pe învățătorul suplinitor *Andronic Lazar* din Ponor l'a ajuns o groaznică nenorocire, pierzându-și complet vederea, încât l'a făcut incapabil de muncă. Compătimim din inimă pe bietul om pentru nenorocirea îndurată.

— D. Iulian Predescu, deputat de Mehedinți, a făcut o comunicare la cameră în ședința dela 6 Aprilie cort. despre *cărțile de școală* din învățământul primar.

— Situația fondurilor noastre la sfârșitul lunei Aprilie era următoarea: Asociația de înmormântare lei 116168, iar căminul lei 63494.

— A sosit la Revizorat sămânța de viermi de mătasă. Doritorii să se adreseze de urgență aci și li se va trimite.

— Se aduce la cunoștință, că salarele de pe luna Maiu a. c. nu se vor licuida dacă oamenii nu vor fi achitat impozitele către stat. Deci sfătuim pe toți să fie în rând cu impozitele.

-- S-au ordonat onorariile pentru cursurile de adulți de pe lunile Noemvrie și Decemvrie 1927. Aceste onorarii se pot ridica dela Revizorat.